

blog

GIÁ MỘT NGÀY CÓ 25 TIẾNG

>>> 25 TIẾNG CƠ À? CÁC BẠN ẤY LÀM GÌ MÀ CẦN NHIỀU THỜI GIAN THẾ NHỈ?

Cũng lại là vấn đề quản lý thời gian trong giới sinh viên tụi mình. Nhưng câu chuyện mình muốn nói lần này, không phải về những sinh viên lãng phí 24h của mình và lại mong có thêm 1 tiếng nữa. Mà là về những sinh viên đang sống rất năng nổ, một ngày 24h với họ vẫn là chưa đủ để làm hết những việc muốn làm.

1. Những vận động viên “chạy đua với thời gian”

Tại sao gọi họ là vận động viên chạy đua với thời gian vậy? Uh, chắc chắn là có lý do chứ. Lý do đầu tiên được Nhật Anh (sinh viên năm thứ 3, Trường ĐH Kinh tế Quốc dân) đưa ra là “việc học trên trường càng lúc càng bận. Nếu chỉ học để thi cho qua thì không nói làm gì. Nhưng tụi mình muốn học để có kiến thức đủ đầy. Nên việc nghiên cứu, phát triển thêm bài học là rất cần thiết. Mà bạn biết đấy, kiến thức thì vô tận”.

Có cảm giác, nhìn vào thời gian biểu dày đặc của họ, bạn sẽ chóng mặt lên được ý. Gần như không có phút nào bỏ trống. Thời gian biểu căn ke đến từng 5 phút một. Bạn có tin họ hoàn thành được phần ôn tập bài cũ chỉ trong 10 phút thôi không?

Hoàng Hà (sinh viên năm thứ 3, HV Hành chính Quốc gia) bật mí: “Lúc đầu mình cũng thấy khó khăn lắm. Cả một bài giảng dài hơn 2 tiếng của thầy, mà ôn tập chỉ có 10 phút

thì chẳng khác “cuối ngựa xem hoa” ah? Thời gian biểu hồi đầu cũng liên tục phải thay đổi vì không biết cách căn ke thời gian chính xác. Trên thực tế thì cái gì cũng cần rèn luyện mà. Việc ôn lại bài cũ nhanh chóng hoàn toàn không phải là khó nếu bạn đọc trước bài mới từ nhà, trên lớp chú ý nghe giảng và có suy nghĩ riêng của mình phản biện lại các quan điểm mà thầy cô đưa ra. Quan trọng nhất là học được cách tư duy của thầy cô để ứng dụng vào trong những phần bài tiếp theo. Rút ngắn thời gian làm việc này mà vẫn hiệu quả là thêm được nhiều thời gian làm việc khác đấy”.

Một lý do nữa được Hồng Anh (Trường ĐH Ngoại thương) chia sẻ: “Mình nghĩ việc học là rất quan trọng và cần được đảm bảo. Nhưng thêm vào đó, mình còn muốn học từ thực tế nữa. Công việc làm thêm phù hợp khiến mình tích lũy được thêm rất nhiều. Bạn thấy đấy, bây giờ bận rộn một chút, nhưng sau này có một hành trang đầy ắp, sẽ lợi thế hơn nhiều chứ!”.

Không chỉ học, làm thêm, chúng mình còn có những mối quan hệ cần phải lưu tâm nữa. Bạn bè này, đối tác tương lai này, cả “một nửa” nữa. “Một ngày 24 giờ với mình thực sự là còn thiếu quá. Giá mà thêm 1 tiếng thôi cũng được nhỉ?” – Hạnh Nguyên (HV Ngoại giao) bày tỏ.

2. Chia sẻ kinh nghiệm quản lý thời gian

Như Hoàng Hà đã nói đấy, rằng ban đầu thì cái gì cũng sẽ khó khăn. Nhưng tiết kiệm được thời gian cho

việc này sẽ là thêm thời gian cho việc khác. Việc đầu tiên chắc chắn là bạn sẽ phải chuẩn bị cho mình tư tưởng thật vững vàng và tràn đầy quyết tâm. Đã xác định được những việc quan trọng cần làm và quyết tâm làm nó, bạn sẽ thấy mọi chuyện đơn giản hơn.

Lập thời gian biểu cũng rất quan trọng. Các bạn có thể tham khảo những cách lập thời gian biểu khoa học, nhưng cần thiết nhất là ứng dụng nó sao cho phù hợp với bản thân mình. Nhớ nguyên tắc ưu tiên và linh hoạt nhé!

Trang Nhung (ĐH Ngoại giao) có gợi ý một cách rất hay để tiết kiệm thời gian như thế này: “Các bạn chỉ cần dành một chút thời gian trước khi đi ngủ để xem xét công việc ngày tiếp theo. Chú ý là những việc nào có thể kết hợp làm thì nên mở đóng ngoặc cho chúng đi kèm với nhau nhé” Ví dụ này: Nếu ngày mai bạn có việc cần đến ngay địa điểm A, hãy nghĩ xem bạn có thể kết hợp làm thêm việc gì tiện đường không? Như là trên đường đến địa điểm A rẽ vào mua cuốn sách tham khảo mà tuần trước cô giáo dặn chẳng hạn.

Kết hợp công việc là cách rất nên làm để bạn có thể nhanh chóng giải quyết check list các việc cần làm của mình tiết kiệm thời gian nhất đấy!

3. Và những điều cần suy nghĩ...

Có thật nhiều việc cần và phải làm ngay bây giờ. Và một ngày dù đã sử dụng rất hiệu quả nhưng vẫn cảm

ENTRY:

NHẬT KÝ CỦA MỘT SINH VIÊN VỪA TỐT NGHIỆP

thấy thiếu thời gian. Đó là mô tả cuộc sống của không ít những sinh viên năng động ngày nay. Tưởng rằng sử dụng thời gian triệt để là điều quá tốt rồi, không phải suy nghĩ gì thêm nữa. Nhưng vẫn còn những điều cần suy nghĩ...

“Đôi khi mình cảm thấy hơi giận mình, vì có vẻ như mình đang sống quá vội. Mình chẳng còn những giây phút mơ mộng lãng mạn như ngày trước nữa bạn ạ! Đi trên đường vội vã lắm, chẳng để ý đến những đoạn đường rất nên thơ của Hà Nội đang vào thu thật đẹp như hồi năm 1 nữa” - Hồng Anh tâm sự.

Còn với Nhật Anh: “Mình nghĩ cũng cần dành thời gian cho mình nữa. Vì thực sự, bỏ một buổi hội thảo rất đáng tiếc, nhưng nếu mình đang không khỏe mà vẫn cố đi dự, sẽ đến lúc mình còn thấy sức khỏe của mình đáng tiếc hơn đấy”.

“Mình và nhỏ bạn đã không còn thân như ngày trước nữa. Hai đứa cứ xa nhau dần dần, chỉ vì mình thi suốt ngày bận rộn, chẳng có thời gian dừng lại để chia sẻ với nhỏ” - Trang Nhung chia sẻ cùng một nụ cười buồn.

Các bạn thấy đấy, chúng mình sử dụng thời gian hiệu quả, chứ không nên là triệt để. Bởi chúng mình đang sống cơ mà, cũng nên có thời gian để bản thân thư giãn “thở hít khí trời” một cách thông thả chứ nhỉ. Cả tuần bận rộn, hãy dành những ngày cuối tuần cho bản thân xả hơi cùng bạn bè, người thân nhé! Tuần mới tràn đầy năng lượng, cho bạn vận động hết mình, bạn nhé!

>> MAI DUONG

Ngày... tháng... năm...

Một lễ tốt nghiệp không thể quên đối với mình. Đã trải qua ba lần tốt nghiệp ra trường, cũng vẫn là rung rung nuối tiếc, vẫn là những nỗi buồn chia xa. Nhưng hình như theo thời gian, những nỗi buồn chia xa ấy cũng trưởng thành hơn như mình vậy.

Mình nhớ cái nắm tay thật chặt của nhỏ bạn thân trong giờ phút làm lễ chào cờ. Cái nắm tay khiến mình thấy bình yên hơn bao giờ hết, bình yên khi trong lòng còn bộn bề lo nghĩ cho một cuộc sống mới đang ở phía trước.

Mình nhớ lúc được gọi tên bước lên sân khấu, được thầy Hiệu trưởng tự tay trao bằng. Và mấy đứa bạn thân ngồi dưới vỗ tay rất nhiệt tình chúc mừng. Hơn 4 năm nỗ lực không phải của riêng mình mà còn của gia đình, người thân mình nữa. Tất cả đang đẩy áp trong mình, và hiển hiện ở chính tấm bằng này. Không hiểu sao, đúng vào giờ phút ấy, mình thấy mình đã trưởng thành thực sự và cần có trách nhiệm với tấm bằng được nhận này. Mình rất muốn được cống hiến ở những vị trí xứng đáng với nó.

Lúc đứng bên bạn bè, cùng nhau chụp ảnh lưu niệm. Kỷ niệm của những năm tháng sinh viên ủa về khiến nước mắt mình cứ trào ra. “Nào, cười tươi lên để chụp nhé” – nhưng chẳng đứa nào cười nổi. Mình biết, trong lòng các bạn ấy cũng đang là thật nhiều những cảm xúc hỗn độn như mình đang cảm thấy. Đứa bạn đứng cạnh buông một tiếng thở dài ưu tư: “Nhanh thật, mà nhỉ? Biết bao giờ mới lại bên nhau như thế này nữa? Nhưng đã đến lúc rồi!”. Uh, đã đến lúc rồi. Đã đến lúc phải tự đứng trên đôi chân của mình, thực sự lo liệu lấy cuộc sống của mình. Vừa háo hức, lại vừa lo sợ.

Mình nhớ câu thầy Trưởng Phòng Đào tạo nói trong lúc bế mạc buổi lễ, rằng những chú chim nhỏ thân mến, đừng sợ hãi nhé các con. Các con đã tập bay hơn 4 năm trời rồi. Và bầu trời thênh thang ngoài kia là dành cho những người dũng cảm. “Dành cho những người dũng cảm”, đúng thế! Vững vàng lên nào Ngọc, vững vàng lên nào cả những người bạn thân yêu của mình. Chúng mình nhất định sẽ là những chú chim dũng cảm dám bay vào bầu trời thênh thang kia. Và đừng lo nhé, vì tất cả vẫn luôn bên nhau mà. Dù người ta có nói cuộc sống khắc nghiệt như thế nào, thì chúng mình vẫn là những người bạn thật sự phải không?

>> NHẬT QUỲNH